HÍRMONDÓ

2019-2020/ 1. SZÁM

KAROLINA

Két hét Brightonban – Tanulj, hogy taníthass!

A tanév utolsó tanítási napjain, az azokat követő néhány iskolai napon, amikor a diákok – éves teljesítményük jutalmaként – kezükbe vehetik bizonyítványaikat, mi tanárok még az érettségi vizsgák lebonyolításával, anyagaink rendszerezésével, elmaradt teendőink pótlásával, az éves munka értékelésével, a következő tanév előkészítésével töltjük az aktív munkanapokat. Ki gondolná, hogy többen közülünk, mielőtt végérvényesen nyári vakációnkra indulnánk, önként vállalkozunk arra, hogy néhány hétre mi magunk is újra diákok legyünk? Tanuljunk, hogy a következő tanévben is új ismereteket, módszereket megismerve, élményeinkből merítve, lelkesen taníthassunk.

2019. június utolsó napja **Anglia** egy csodás tengerparti városkájában, **Brightonban** talált. Arra vállalkoztam, hogy két héten át a helyi **The English Language Centre** nyelviskola diákjaként nyelvi kurzuson vegyek részt az **Erasmus+ KA1**-es pályázattal megítélt mobilitással. Örömmel vállaltam, hogy az előkészítésről, az utazásról és a kurzusról praktikus információkat, élményeket osztok meg (https://amy-2019.webnode.hu), és természetesen szorgalmasan tanulom az angol nyelvet.

A 2 óra 10 perces Budapest-London Luton Wizz Air járattal már kora reggel Anglia egyik legforgalmasabb repülőterére érkeztem. London Luton - Brighton 83,1 miles, gyalog 28 órára kalkulálta az útvonaltervező, de tömegközlekedéssel azért egyszerűbb. A ThamesLink vasúttársaság vonatai könnyen elérhetőek, kulturált, gyors, gyakori járatokat biztosítanak a közkedvelt tengerparti üdülőhelyre. A vasútállomás főbejárata a tengerpartra vezető enyhén lankás, meglehetősen forgalmas utcára néz. Hívogat a part, sodor a tömeg. A szállástól (régi épület, belül modern, a kényelmi, esztétikai és technikai elvárásoknak maradéktalanul megfelelő) mindössze néhány sarok volt az ELC (The English Language Centre) épülete, ahová ez első hétfő reggelén egy kis kerülővel jutottam el, mert szentül megfogadtam, hogy minden egyes napon a vízparton kezdek a látvánnyal, amelyben a víz és az ég összeér. …

First Day of my school ...

Tökéletes előzetes tájékoztatás, kiváló szervezés, komplex logisztikai folyamat-menedzsment egy profi csapattól. Az iskolában - ahol harmóniában fér meg egymás mellett a modern és az ólomüvegekkel díszített korabeli épületrész - 32 osztályterem, önálló tanulási központ, könyvtár, 15 számítógépes terem, diákkonyha áll a hallgatók rendelkezésére. Képzett és tapasztalt tanárok tanítanak a tanfolyamon, barátságos, gondoskodó és támogató környezetben. A szintfelmérést követően a délelőtti órákban egy 8 fős csoportban kaptam helyet, délutánra fakultatívan hallott szöveg értése és beszélgetés órákat választottam, más-más csoportokban, újabb társakkal.

Az iskolaépülettel átellenben templom, amely oldalában virágbolt kapott helyet. Hogy el ne tévedjek, néhány nevezetességet már az első napon beazonosítottam. Lenyűgöző az **Angel of Peace,** melyet VII. Edward (élt: 1841-1910) uralkodásának (1901-1910)

hirmondokarolina@gmail.com

megemlékezésére állítottak, nevében utalva az uralkodó „Béketeremtő" (Peacemaker) becenevére. A helyi legenda szerint a szobrot eredetileg úgy tervezték, hogy elhelyezkedésében az angyal a tenger felé nézzen, és az elhaladó hajók láthassák Brighton arcát, végül hátát a külvilág felé fordította, és megmutatja nekik az alját ... azaz a tengertől a város felé néz.

Iskola utáni séta a parton, miközben felidézed a nap eseményeit, hazagondolsz, látsz ezt+azt, észreveszed és rácsodálkozol apróságokra. Tengerparti kiállítások, vendéghívogató ötletek, sirályok, a kövek között is élni akaró és tudó virágok és a sok-sok lámpa, amelyek észrevétlenül kigyúlnak, amikor beesteledik.…

Az első napon 14422 lépéssel jártam be a **The Brighton Palace Pier-t,** a híres mólót, amely gyönyörű kilátást nyújt a város partvonalára. Vendégeit játékgéppel és szórakoztatótermekkel, hangulatos éttermekkel, bennük fish and chipsszel, bárral várja. A vattacukor és a fánk édes illata messziről érezhető, hívogató, a vidámpark feledhetetlen szórakozást nyújt az egész család számára.

Miből és mennyit?

Tanulnivalóból és sokat. ... Habár azt nem tudtuk meg, hogy milyen szinten teljesítettünk a bemeneti mérésen („**Don't worry!**"), de pillanatok alatt kialakultak a

csoportok, és kézhez vehettük a tankönyveinket, a feladatokhoz a fénymásolt anyagokat és a heti választható programok listáját.

A reggel hangulata magával ragadó volt a városban. Az épületek – egész Angliában jellemző viktoriánus házak – zártsorú beépítésűek, tűzfalaik egymáshoz támaszkodnak, külsőre szinte teljesen egyformák. Az angol humor része, hogy igen sokan mentek már a szomszédjukhoz aludni egy-egy esti kiruccanást követően. :) Az utcákban az előkertek süllyesztve és burkolva vannak, csöppnyi terasszal és pompásabbnál pompásabb növénykertekkel. A tengerparton futók, bringázók, kutyasétáltatók, akik nem restek felszedni és kukába dobni a kutyakakit sem. A zárt parkokban – ahová egyébként kutyával bemenni tilos – padok feliratokkal, valaki vagy valakik emlékére.

A csoportos városnézés helyszíneit az elkövetkező napokban többször is volt alkalmam meglátogatni, az iskolai gyorstalpaló, melyet az iskola szabadidő szervezői állítottak, össze sokat segített, praktikus tudnivalókkal az étkezés és a helyi közlekedés lehetőségeiről. Egy utazásra érvényes vonaljegy 2.20 font, de válthatsz egész napra szóló **„City Saver"** jegyet is 5 fontért. Közösen fedeztük fel a csokoládék és a sajtok üzleteit, a **Royal Pavilion Garden** kertjét, ahol gyerekekkel játszottak a szüleik, baráti társaságok múlatták az időt. Egy helyen egy egzotikus királyi palota, művészeti helyszín koncertteremmel, múzeum és galéria. A **Cultural Quarter** mindezzel és egy szabadon látogatható hangulatos parkkal várja a kikapcsolódásra vágyókat. A Pink Floyd – Dark Side of the Moon bemutatója a **Brighton Dome** koncerttermében volt 1972 januárjában. A Royal Pavilion az Indiában a XIX. században elterjedt indo-gótikus építészeti stílusban készült, ma esküvők kedvelt helyszíne. A **Bright Museum & Art Gallery** számos kollekciója mellett egy játékgyűjteménynek is otthont ad. A világ minden tájáról érkeztek ide játékok, több mint 20.000 tárgy van a gyűjteményben, az ókori egyiptomi golyóktól kezdve a modern kedvencekig, Star Wars-tól Dr. Who-ig.

God is in the detail.

Amikor már biztonsággal indulunk el otthonról, mert pontosan tudjuk, hogy hová, miért megyünk, az úton az apró részletekre is rácsodálkozunk. Gyűjtjük az impulzusokat, hogy minél több élményben lehessen részünk, optimalizáljuk az időbeosztásunkat, igyekszünk koncentrálni, a prioritásokat felismerni. A részletek tanulmányozásához hozzátartozott az is, hogy az iskolában tanultakkal is nap mint nap foglalkoznom kellett. Ha klasszikus értelemben nem is kaptunk házi feladatot, esténként érdemes volt egy kicsit rendszerezni, átgondolni az új tartalmakat, ötleteket meríteni saját tanítási gyakorlatunkhoz azoktól a remek tanároktól, akikkel kapcsolatba kerültünk.

Pénteken délután nem volt tanítás, és általában a délelőtt órái is másként szerveződtek, mint a hét más napjain. A csoportok azzal a nem titkolt szándékkal kerültek összevonásra, hogy ismerkedjünk, beszélgessünk, különböző szituációkban használjuk az angol nyelvet A játékos feladatok gyakran kapcsolódtak a jó kérdések feltevésének technikájához (**„Hmm, that's a good question ...**"), társasjátékot ké-

hirmondokarolina@gmail.com

szítettünk, közben ismerkedtünk, nevettünk, és rácsodálkoztunk mások vagy épp a magunk kreativitására. A délután és a hétvége ELC által szervezett, választható programjairól (**social programme**) beszélgettünk, terveztük az estéket.

If you had the chance to go any place, ...

... where would you like to go? Természetesen voltak ötleteim, és ezeket sikerült is megosztanom a csoporttársakkal, akik Szaúd-Arábiából, az Egyesült Arab Emírségekből, Kolumbiából, Csehországból, Svájcból, Németországból jöttek. Többen már hónapok óta Angliában voltak, és még hónapokat terveztek eltölteni Brightonban. Velük fedeztem fel a **Seven Sisters-t,** mely szenzációs fotója a Microsoft Windows 7 rendszerébe csomagolva alapértelmezett tájképként szerepel, a világ legkarcsúbb kilátóját a **British Airways i360**-at, **Londont** a St. James Parkkal, a Szent Pál-székesegyház (St.Paul's Cathedral) katedrálissal a Cityben, az álmodó tornyok városát, **Oxfordot** és ma a Brit Királyi Haditengerészet otthonát, **Portsmount** városát, ahol VIII. Henrik angol király Mary Rose hadihajójának maradványait őrzik a 16. századból.

Ha szeretnél ezekről a helyekről többet megtudni, részletes, izgalmas, képekkel illusztrált beszámolókat olvasni az Angliában töltött napokról, látogass el az https://amy-2019.webnode.hu oldalra és **Please sign our guest book ...**

Amy
Tráserné Horváth Annamária
tanárnő

Bécs: bazár-Hundertwasser-Sisi

Az Erasmus+ KA1-es pályázatnak köszönhetően tudok beszámolni a július 15-27-ig tartó bécsi utamról. Három évvel ezelőtt még egyetemistaként, ösztöndíjjal voltam e csodás városban. Idén pedig a pályázat keretében módszertani továbbképzésen vehettem részt.

Az első nap 8-ra kellett érkeznünk a nyelviskolába. Egy nagyon kedves hölgy fogadott minket, aki elmondta a legfontosabb adminisztrációs feladatokat és két csoportra osztott minket. Az én csoportomban rajtam kívül még egy magyar kolléga volt, emellett olaszok, csehek, lengyelek és svédek is jelen voltak. Kellemes és olykor jó értelemben hangos társaság voltunk. Már az első napon sok ötlet hangzott el. Az első estén megszervezett városi túrát és az azzal kapott ismereteket egy szuper kedves idegenvezetőnek köszönhetjük.

A keddi és a szerdai napon úgy éreztem magam, mintha egy bazárban lennék, ahol csupa jó, hasznos és emellett esztétikus dolgok várnak arra, hogy valaki hazavigye ezeket. A tanárunk olyan anyagokat tárt elénk, amelyek közül mindegyiket haza szerettem volna vinni. A keddi nap célja volt, hogy az interkulturális ismereteinket bővítsük Ausztriáról. A szerdai napon rájöttem, hogy a keddi napból építkezve a mi érdeklődésünkhöz alakítva elkezdtünk belehelyezkedni a diákok szerepébe. Mozgalmas volt, mert a

feladatokat csak aktív mozgással tudtuk megvalósítani. Izgalmas is volt, mert a nyelvtant impliciten és játékokkal, játékos feladatokkal fedeztük fel. Ez a két szempont különösen tetszett, mert az én tanítási irányommal megegyezik.

A következő hétfőn a tanítás délelőtt egy új tanárral kezdődött. Teljesen más tartalmakat kaptunk, mint előző héten. További hasznos segítséget a bécsi kultúra és emberek megértéséhez. Ez a hét is igazán jól telt, és öröm volt megtapasztalni, hogy az osztrákok mindenhol nagyon kedvesek. Este részt vettünk egy Sisi-túrán, amit már nagyon vártam, és jó volt látni, hogy az idegenvezető mennyire jól magyarázta a történetét.

Kedden tanítás után elmentünk a Hundertwasser házhoz, amit még csak képeken

hirmondokarolina@gmail.com

láttam, nagy élményt adott. Szerdán a délelőtti óra után igazán jól éreztem magam, mert az Elisabeth musicalből hallgattunk meg részleteket. Sisi és története kiskoromtól kezdve érdekelt, és most ismét kaptam belőle egy újabb szeletet, méghozzá autentikus környezetben. Csütörtökön a tanárunk ajánlásával felkerestük az olasz kollégámmal azokat a helyeket, amelyek kulináris élményeket nyújtottak nekünk.

Pénteken még egy szép délelőttöt töltöttünk el a csoporttal. Nem búcsúzkodtunk, csak elköszöntünk egymástól, mert mindenki igénye, hogy tartsuk a jövőben is a kapcsolatot. Az olasz kollégámtól sok közös élménnyel köszöntem el.

Nyelvtanárként nagyon hálás vagyok ezért a bécsi lehetőségért. Nagy motivációval és lelkesen indítottam az évet a diákjaimmal.

Kozma Júlia
tanárnő

Erasmus + MÁLTA – Továbbképzés + tengerpartok, lagúnák, barlangok

Az Erasmus tanári mobilitás programjának keretében egy kéthetes módszertani továbbképzésen vettem részt Máltán, az **Easy School of Languages** nevű nyelviskolában, **Vallettá**ban. A képzési hely környezete, a főváros gyönyörű máltai-teraszos épületei, templomai, tengerközelsége lenyűgöző volt.

A kéthetes angol nyelvtanítási, kreativitást, órai intenzív, motiváló jelenlétet fejlesztő tanfolyam kiemelkedően színvonalas volt. **Alan Marsh**, a máltai és brit kettős állampolgársággal rendelkező anyanyelvi, több évtizedes tanítási gyakorlattal rendelkező tanár lelkes, felkészült, szakmailag magas színvonalú órákban részesített minket, a többnyire Közép-Európából származó angoltanárokat. Alan napokra lebontott, tematikusan felépített, saját, publikált tananyagának bemutatásával számos ötletet adott az írás- és beszédkészség, a hallás utáni szövegértés és a szókincs bővítésének fejlesztésére, bemutatta a szövegfeldolgozások különböző lehetőségeit, mindemellett eredeti brit kifejezésekkel, szófordulatokkal és kulturális érdekességekkel színesítette az órákat.

A képzés után minden délután, valamint hétvégén lehetőség nyílt a szigetek felfedezésére, a korábbi főváros, Mdina és Gozo fővárosa, Victoria citadellájának, templomainak és hangulatos utcácskáinak meglátogatására.

A szakmai továbbképzés mellett igazi nyári aktív pihenést nyújtottak Málta csodálatos tengerpartjai, öblei, lagúnái, sziklái. A sok napfényt és szellemi töltődést igyekszem a következő tanévben továbbadni.

Köszönöm az Erasmus + programban való részvételi lehetőséget a Karolina Iskola vezetésének és projektkoordinátorainak.

Kocsisné Drobni Erika
tanárnő

hirmondokarolina@gmail.com

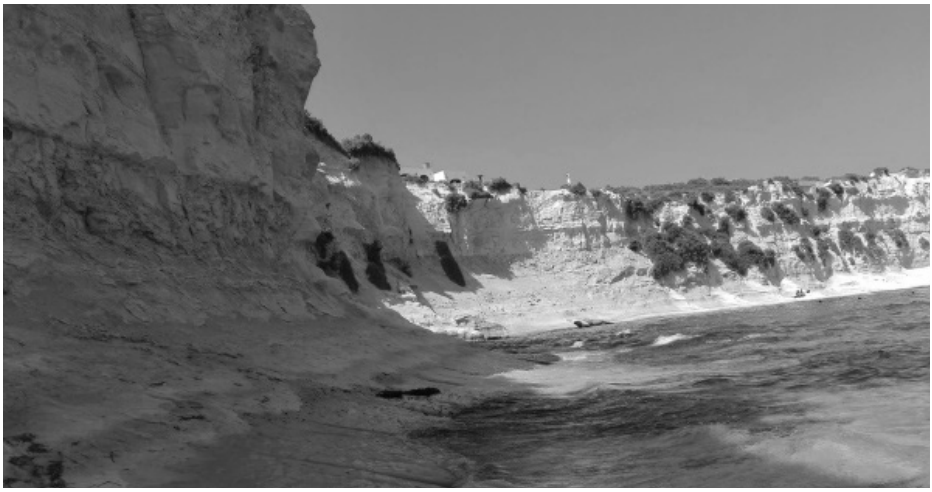

Továbbképzés Máltán

2019. július 29. és augusztus 2. között az iskola által megnyert Erasmus+ pályázat keretében 30 órás továbbképzésen vehettem részt Máltán. Málta az Európai Unió legkisebb tagállama, területe csupán 316 km2 és a szigeten 423 ezer fő él.

A „Fit in Deutsch" című kurzus kifejezetten némettanároknak szóló módszertani képzés volt. A kurzus helyszíne a „The Paradise Bay Resort" nevű luxusszálloda volt, mely a sziget északi csücskében helyezkedik el. Minden oldalról a tenger veszi körbe, több kültéri, beltéri medence, szauna is volt benne. Igazi luxuskörülmények között éltem öt napig…

A kurzusvezetőm Németország Hessen tartományából érkezett. Egy magyar kolléganő Miskolcról, valamint három máltai kolléganő vett még részt a kurzuson rajtam kívül. Minden nap más-más téma volt, és a kurzus-

vezető nagyon logikusan építette fel a napokat. Fél 9-től 13 óráig egy rövid tíz perces szünettel dolgoztunk végig. A foglalkozások nagyon intenzívek voltak, és észre sem vettük, hogy milyen gyorsan telik az idő. A tanult módszerek között szerepelt pl. kooperatív módszer, a mesék segítségével való nyelvtanulás, a szociális kompetencia fejlesztésének lehetőségei, valamint a zene által való tanulás.

A résztvevőkkel nagyon jól együtt tudtunk dolgozni, mindenki komolyan vette a feladatát és tanulni érkezett. Én személy szerint nagyon elégedett vagyok a kurzusommal, várakozásaimon felüli volt. Nem volt kérdés számomra, hogy sok új ötletet, tippet fogok hallani, de hogy ilyen sokat, arra nem számítottam. Egyik máltai kolléganő szívesen létesítene a saját és a karolinás diákok között levelező kapcsolatot, természetesen németül. Ezt a felajánlást szívesen fogadtam, és bízom benne, hogy rövidesen elindulhat a magyar és a máltai diákok között a kommunikáció.

A kurzus mellett Málta kulturális értékeit is sikerült felfedezni. Jártam a fővárosban, Vallettában, Marsaxlokk halászfalujában, Gozo szigetén, Mdina és Rabat hatalmas városfalai között, valamint a Popeye faluban is. Természetesen a tenger sem maradt ki, a tűző napsütésben igazán jóleső érzés volt a kristálytiszta tengervízben megmártózni. Hálás vagyok, hogy lehetőségem volt a továbbképzésen részt venni.

Bencsik Róbert
tanár úr

New York, ENSZ, Iskolanővérek

„Tessék mondani, hogyan lehet magyar állampolgárságot szerezni?”

New Yorkban járt az iskolanővérek képviseletében a Karolina Gimnázium diákja, Keszeli Viola. Végzős gimnazistánk Ivanics M. Andrea nővérrel és egy-egy budapesti, illetve debreceni diáktársával utazott az Egyesült Államokba, ahol az Egyesült Nemzetek Szervezetének központjában, vagyis az ENSZ-székházban vett részt egy kongresz-

hirmondokarolina@gmail.com

szuson. A nemzetközi találkozó témája a nők helyzete volt. Az Iskolanővérek Kongregációja nem kormányzati szervként együttműködik az ENSZ-szel, így küldhettek delegációkat a kongresszusra Brazíliából, az USA-ból, valamint hazánkból. Keszeli Viola amerikai tapasztalatairól mesélt a Hírmondónak.

Az 52 országból érkezett delegációk és előadók különböző nézőpontokból vizsgálták meg a nők helyzetét, pl. nők és munkavállalás, a nők helyzete a családban vagy éppen a médiában. A nyugdíjas iskolanővérek New Yorktól nem messzi házában laktunk, az ENSZ-központban Andrea nővér (a Karolina Iskola egykori igazgatója) és Eileen nővér kísért bennünket. Sister Eilee Reilly az iskolanővérek képviselője az Egyesült Nemzetek Szervezetében. A kongresszus során az volt a dolgunk, hogy meghallgassuk az előadásokat, és így módunk nyílt arra, hogy párhuzamot vonjunk a világ és a magyar viszonylatok között. A lányokkal beszélgetve arra jutottunk, hogy itt, Magyarországon sokkal jobb a nők helyzete, mint máshol, különös tekintettel Afrikára, a Távol-Keletre vagy Dél-Amerikára.

Amikor a nőkről beszélünk, akkor itt, Magyarországon egy egyházi iskolában úgy is gondolok rájuk, mint édesanyákra. Volt-e szó a kongresszuson az egyes ENSZ-tagállamok családpolitikájáról?

Erről éppen a magyar nagykövet tartott előadást, bemutatta, hogy Magyarországon mennyire fontos a családok támogatása. Én azt szűrtem le, hogy a világ többi részén annyira nem. Kifejezetten pozitív visszhangja volt az előadásnak, valaki meg is kérdezte, hogyan lehet magyar állampolgárságot szerezni.

Mesélj, hogy kell elképzelni az ENSZ központját?

Egy iszonyatos nagy épületkomplexum, úgy lehet bemenni, hogy van egy olyan átvizsgáló, mint a repereken. Nagyon figyeltek a biztonságra, emiatt minden reggel hatalmas sor volt a bejáratnál. Még vizet se vihettünk be magunkkal. Óriási nyüzsgés van odabent, hatalmas terekben, számos előadóteremben mozognak az emberek, köztük számos fontos és befolyásos politikus. Egyik alkalommal például mellettünk sétált el a dél-afrikai Phumzile asszony, aki az ENSZ nőügyekért felelős főtitkárhelyettese. A világ minden tájáról sok emberrel beszélgethettünk, alapvető élményem, hogy mindenki nagyon nyitott volt. Eleinte nagyon féltem, hogy nehéz lesz az idős nővérek otthonában, de nem így lett. Nagyon aranyosak voltak a nővérek, ők valóban világlátott emberek sok élettapasztalattal, sokan elmesélték az élettörténetüket. Érdeklődőek és kedvesek, bátorítottak minket, kommunikációs problémám sem volt, az épület pedig, ahol velük lakhattunk, szép és modern. Összességében kifejezetten hasznos tapasztalatként raktároztam el az amerikai utazást, és szívesen visszamennék oda, főként a lányok miatt, akikkel jó barátok lettünk.

Noha Violát korábban nem különösebben érdekelte a nők helyzete, hiszen úgy érezte, hogy neki ezzel kapcsolatban nincsenek problémái, úgy érzi, hogy a kongresszus felnyitotta a szemét, és vallja, hogy nem mindenütt rózsásak a körülmények. Egyelőre azonban mégsem tervezi, hogy ezzel az üggyel hivatásszerűen foglalkozzon.

Nem ciki, sőt!

Gyógypedagógus és néptánctanár. Komolyan foglalkoztatja, hogyan lehet ezt a kettőt összevonni, és néptáncóráin, valamint fejlesztő tanárként is kutatja ilyen szempontból például a népi gyermekjátékokat. A fiatal, lányos légiességű, de kellően szigorú tanárnő, a gyerekek Viola nénije 5 éves kora óta táncol. Elég csak rápillantani, és ez még akkor is nyilvánvaló, ha éppen civilben van. Amellett, hogy gyógypedagógusként végzett az egyetemen, jelenleg is tanul a budapesti Táncművészeti Egyetemen.

Néhány éve már a Karolina Iskolában a diákoknak elsőtől hatodik osztály végéig heti egy órában vannak néptáncóráik. Farkas Viola tanárnőt arról kérdeztem, hogy miért jó ez.

A legfontosabb, hogy a fiúk és a lányok kicsi kortól fogva megtanulják, hogyan viszonyuljanak egymáshoz. A fiúk belenövekednek abba, hogy oda kell menni felkérni a lányt. Természetes lesz, hogy vezetik, megtáncoltatják őt. Mindketten megtanulják, hogyan érjenek egymáshoz, és ez nagyon sokat ad a gyerekeknek. Nagyon érdekes volt, amikor itt elkezdtem a munkát, harmadikosaim voltak, és már ott gondot okozott, hogy fiúk, lányok legalább egymás mellé álljanak, pláne, hogy még egymás kezét meg is fogják. Ha viszont ezt már akár óvodáskortól megszokják, akkor ez később sem jelent gondot nekik. Remélem, hogy ez a felmenő rendszer megkönnyíti majd a dolgomat. Néha bizony nehéz versenybe szállni a mai, modern technikai vívmányokkal, és elvarázsolni a kamasz gyerekeket ezzel a táncos dologgal.

A tavalyi tanévtől már néptánc szakkör is működik az iskolában, amelyre leginkább az 5.,6. 7. évfolyamból járnak gyerekek, bár a csoport nyitott egészen 12. osztályig. Ezt a foglalkozást a tanárnő egy férfioktatóval, Tímár Attilával közösen vezeti.

hirmondokarolina@gmail.com

Az ő részvétele nagy lehetőség a fiú táncosok számára, akik egyelőre kevesebben vannak.

Nagyszerű, hogy van egy olyan férfi oktató, aki meg tudja mutatni, amit a fiúknak meg kell tanulniuk. Egészen más jellegű dolgokat tud mutatni, mintha csak én foglalkoznék velük. A csoport egyébként nagyon jó táncanyaggal, somogyi táncokkal foglalkozott az elmúlt tanévben.

Ebben a somogyi ugrósban van eszközös tánc is. Úgyhogy a fiúk botos táncot tanultak, a lányok pedig üveges táncot, és ez teljesen el is varázsolta őket. Műanyag üveggel kezdtük, és először azzal próbálkoztunk, hogy egy helyben állva megtalálják a gyerekek azt a pontot a fejükön, ahol megáll ez az üveg. Amikor ez már stabilan megvolt, akkor próbáltunk nagyon-nagyon lassan sétálgatni körben, ezt követték a legegyszerűbb alaplépések. Kihívás volt számukra, de jó értelemben, folyton kérdezték, hogy ugye most is hozni kell az üvegeket?

A csoport pillanatnyilag a Tiszavirág Néptáncegyesülethez tartozik, a fellépéseiken látott csodás ruhák is az egyesület közel 300 táncosát kiszolgáló ruhatárából valók. Sőt a karolinás gyerekek egy városi gálán is fölléptek már a táncegyesület képviseletében. Miért jó, hogy táncszakkör is működik a Karolinában?

Legalább öt-hat különböző osztályból járnak a gyerekek a csoportba, olyanok, akik korábban alig köszöntek egymásnak, mára pedig kezdenek közösséggé kovácsolódni. A másik pozitívum, hogy – bár manapság már szinte a ciki kategóriába tartozik, ha valaki néptáncos – , a mi gyerekeink kezdik megérteni, hogy ebből nagyon jó dolgokat ki lehet hozni közösségi szinten és a hagyományok ápolásában is.

A tanárnő az idei tanévtől a Zenetudományi Intézetben folytatja munkáját, ám iskolánkban a néptáncoktatás és a néptánccsoport munkája tovább folyik a Tiszavirág Néptáncegyüttessel összefogva.

Bakancslista: a Föld

"Motato Garzon Maria Victoria" Ez a dallamos hangsor lehetne valami egzotikus karib-tengeri fesztivál neve vagy éppen egy opera címe, ám nem az. Így hívják egyik osztálytársunkat, aki Kolumbiából érkezett, és annak idején velünk együtt iratkozott be a Karolina Gimnázium kilencedik osztályába. Bár nem nagyon tudott magyarul, hamar megtaláltuk a közös hangot a mindig mosolygós lánnyal, aki édesanyja munkája miatt települt hazánkba a dél-amerikai országból. Viki nélkül már el se lehetne képzelni a mai 11.B-t.

Milyen volt átköltözni egy ismeretlen országba a "világ másik felére"? Mitől tartottál a legjobban?

Egyrészt nagyon boldog voltam, hogy egy új kultúrát, új életmódot és különböző szokásokat fogok megismerni. Emellett mindig is ide akartam jönni Európába, és tudtam, hogy Magyarország nagyszerű hely, ez a mostani pedig jó alkalom, hogy ide jöhessek. Ugyanakkor nagyon féltem, mert ez nagy változás volt, új nyelvet kellett tanulnom, ott kellett hagynom a barátaimat, az iskolámat, a kényelmes életemet, és teljesen újra elkezdeni mindent.

Hogyan érzed, mi a fő különbség a két ország között? Milyenek itt és ott az emberek? Van valami, ami Kolumbiában teljesen más?

Azt mondanám, hogy a legnagyobb különbség az ételek és az időjárás. Kolumbia trópusi éghajlatú, soha nincs nagyon hideg, ezért nagyon izgalmas volt látni először a havat, és „átélni" egy telet. A másik, hogy sok olyan gyümölcs és zöldség van Kolumbiában, amit itt nem találok, de a jó dolog az, hogy Magyarországon sok finom sütemény és édes finomság van. Ami az embereket illeti, mind itt, mind Kolumbiában nagyon segítőkészek, együttműködőek és barátságosak.

Hogy sikerült ilyen szépen elsajátítanod a magyar nyelvet azzal a sok, bonyolult szabállyal?

Még mindig nem mondanám, hogy jól beszélek magyarul, sokszor hibázok, vagy nem mondom ki jól a szavakat, és sok olyan szó és szabály van, amit még nem tudok. De a motivációm az, hogy minél többet tudok, annál jobban tudok kommunikálni másokkal. Úgy-

hirmondokarolina@gmail.com

is szerintem kötelező az adott ország nyelvén beszélni.

Volt valamilyen módszered a beilleszkedésre és a más nyelven tanulásra?

Igazából nem emlékszem. Mindig jó nyitottnak lenni, és elhagyni a „kényelmi zónát".

Segítőkészek voltak veled? Figyelembe vették, hogy ki vagy, honnan jöttél?

Mindenki nagyon-nagyon kedves és türelmes. Mindig segítenek és elmagyarázzák, ha nem tudok valamit, és kijavítanak, amikor rosszul mondok valamit. Az osztályomban mindig jól érzem magam.

Ha újrakezdhetnéd, ismét Magyarországot választanád? Maradnál?

Újra jönnék, csak jobban kihasználnám, mert ez olyan tapasztalat, amely segített nekem fejlődni és sok mindent megtanulni.

Mesélj magadról valami érdekességet, amiket nem tudunk, kedvenc film, zene? Van-e bakancslistád?

Nagyon szeretem azokat a filmeket, amik a második világháborúról szólnak, például a Zongorista. A bakancslistám első helyén ez áll: körbeutazni a Földet.

Pintér Petra Gvendolin
11.B

Parafrázisok

A BÁNAT? EGY NAGY OCEÁN

A bánat? egy nagy óceán.
S az öröm?
Az óceán kis gyöngye. Talán,
Mire fölhozom, össze is töröm.

Petőfi Sándor

A BÁNAT? HA NINCS ÉDESSÉG

A bánat? Ha nincs édesség
S az öröm?
Ha van csoki, cukor. Lehet?!
Inkább a családom az örömöm!

Magos-Dóra Villő, Kenesey Gréta 6.b

A BÁNAT? ELHERVADT VIRÁG

a BÁNAT? Elhervadt virág.
S az öröm?
Egy szép nagy piros csokor rózsa
S mikor megkapod, örömre lelsz benne.

Bunford Laura, Józsa Csenge 6.b

A BÁNAT? HA ELFOGYOTT A CSOKI

A bánat? Ha elfogyott a csoki.
S az öröm?
Nagy mikulás csoki, tuti fincsi
Túlzott elhízás? Nem baj, mert nem
érdekel…

Miklós –Balogh Bálint,
Paplukács Levente 6.b

Karolina Iskola
Szent Orsmagyalok Oszdalja
KAROLINA
SZEGED